

جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَرَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

بمجالسة المتان که در این زمان سمیت اقران رساله شریفه ومقاله لطیفه

موسسه

۸۶۶۱

تَبَيُّهُ الْمُتَنَبِّينِ

۱۳۸۱۷

از مصنفات

علامه الفهامة فخر الخاصة والعامة

سکالر شریفه اخلال القواعد العلماء العظام زبدة الفقهاء الکرام من تآ
المولوی السید علی الحامدی الرضوی اللہ بوری اوام اللہ الباری

ک
مطبع نای شمس الهند لاهور مطبوعه

هدایہ کتبہ

شریف

و عجالة منیفة در بیان حالات

محقق چنانوی می لاجتہاد کہ تا ترس از یوم سعادت
میانہ عبادت و فساد و فحشا و بشتیرے در مسایل
شعبیہ فرعیہ از خود ساختہ و پرداخت و احکامات
و ردین ندارد و لہذا بخواست اہل سنت ان کا ہیا واد بہاؤ نگہ
و وہ امہ آباد گجرات و غیرہ فخر المتکلمین غمدۃ العلماء
الراشدین زبدۃ الفقہاء السادین علامۃ الفہامہ مولوی
سید علی حایری لاہوری مدظلہ العالی
تصنیف فرمودند بعضی از بزرگان اعیان و ارکان
شہر احمد آباد گجرات برائے تنبیہ
مومنان و دوستان طبع فرمودند

حردۃ السید

ابوالفضل

الرضوی
مدظلہ العالی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله على نعمائه والصلوة على محمد وآله
اما بعد احقر عبدا لله القوي السيد
 الحائري المرحوم المأثور بن حجة الاسلام مرجع الاعلام حضرت
 الحاج الشیخ ابو القاسم تقی العرفین میرساند که در این بیان از بعض بلاد هندی
 سوالی متضمن استغاثات شخص مدعی الاجتهاد سنی بریت مذکور نفی حسین و
 بده الثانی صراط السوی رسید و علاوه بر این چندین استغاثات متضمنی مجبور
 اعلام اسلام سلمیم الله النعمان که درین باب تحریر فرموده اند از احمد آباد کجرت
 بتوسط فاضل جلیل عالم میل جناب مولوی میر علی تقی صاحب حایری پیش نماز
 بنزد ما رسیدند حسب خواجش ایشان خواستم که بجای این خصوص تنبیها للعوام
 لحصول البرکت عن الجاهل المضل الانام نگاشته باشم لکن بامر جمع از فضلا درود
 که خواجش نموده اند قدری تفصیل چهره نگارش آید تا ماطالبان حق را بکآید
 و ضعفا، مومنین را متنبه نماید و مردم را حال سے ظاہر و اشکار سازد تا مردم
 بجوام فریبی گول ویرانخورند و حقیقہ سلیم صحیحہ بخود را بگفتہ و سے فاسد نسازد

وحقوق خدا و رسول صلعم و سادات و مساکین را ضایع نکنند و عند التبع
 ضامن آن نباشند پس محضاً للتمتع و ابتغاء له ضایع با وجود تر و ذبا و تشنیت
 احوال ضیق مجال و کثرت جواب و سوال کمال اختصار و الا بما لبعون الله الملك
 المتعال انجیب بطور لامع النور بر نکاشتم و به تنبیه المؤمنین موسوم
 ساختیم و همچنان شریع بالمقصود بعون الله العبد و بدل که درین زمانه بعض
 مردم از دین بیگانه و بمفاد الذاس علی دین ملوک هم با اینها در اکل و شرب
 و معاشرت و آزادی متحد و یگانه شده اند بسبب آزادی عامه و جرئت
 تامه که مسیح مسعود و کلمات مهدی موعود و بعضی جهالت از سببه و معاد
 در لباس اهل علم و فضل و اجتهدان و در ساخته در میان عبادت فساد و فحشه
 اسباب جمع آوری تا اکثر سیروز خطی بچهل و نوزدیر نموده اند و تا اینجا
 این مطلب گذشته از احادیث و تواتر رسیده است پس بیع آخرت بقیاس من
 متلع الدنیا گرچه عجب است لکن اعجب ازین آنست که بعضی جهول
 پر فضول و کهول ضلول که پرده ظلمت جهالت و ضلالت از همه شش
 جهت نور شعورشان حاطه کرده است با وجود بودن عین که لایحتاج الی
 البیان چگونه و چرا بفریب آنها میافتند اگر مسیح مسعود است چرا از وی
 معجزه ظاهره قاهره قاطعه ساطعه بالشرایط الوارده المسلمه عند اهل الشریعه
 المظهره نمیطلبند و اگر مهدی موعود است چرا جمیع بعلا مات فی بیات
 لایح و اضمحسوره و رکتب مولفه خاصه و عامه متقدیرین و متاخرین نمیکیند
 و اگر مدعی اجتهد است چرا اسناد و تجربه پیچیدین غلام که نواب عام امام

بهام نام علیه السلام در ایام فیهب اند طلب نمیکند گزشتہ از اسان
 داشتن اگر شخص صبی ہو کہ مدعی اجتہاد باشد چہند مسئلہ اجتہادی را عنوان
 کردہ چہ از وی استفعا نمیکند و آنچه در جواب نویسد از نظر معتہدین مسلمین
 بگذرانند اگر از اہل خبر نہ باشند ہم اجتہادی لیاقت دی باین قسم خوب افاض
 خواہد شد چنانچہ جو حضرت ابوقتیکہ دعوی امامت کرد حضرت
 امام حجتہ ما سر فرمود از وی دہنہ مسائل استفعا کردند امامت و
 صدق وی بشما معلوم خواہد شد اگر ہر کسے را بدون امتحان کہوں
 و اسان داشتن تمسک بنہ بسا اہلین لباس مختلفہ طبعی کہ دیدہ کثر
 سالکان جادہ مستقیم کہ بدون تعقل و تامل بچہیں مدعیان الوہیت یا سمیت
 یا مہدویت یا اہلیت تمسک جویند از صراط المستقیم منحرف گردانند
 در غایت ضلالت و نہایت ہلاکت میرساند ایں ہمہ نتیجہ ادا دی
 ہست کہ بسبب اں جمیع البواب علوم دینیہ میانہ اینہا مسدود گردیدہ
 از معرفت دین و ایمان خود بالمرہ عاری میباشند پس در صورت
 عدم معرفت و بصیرت از دین و ایمان خود اگر کسے مخالف یا مسب
 ادنی دلیلے نزد اہل عقل کند از تردید اں عاجز میشوند و چونکہ انقباض
 اں بوجہ بے بصیرتی دلیلے کہ را و دلیل انہا باشند دارند در قلوب
 شان جائے میگیرد و ہماں را حجتہ دانستہ فاسد العقیدہ میشوند خلاصہ
 خود را بیسج مسعود دانستن یا مہدی موعود قرار دادن یا بر عام خود
 صدق ہوا المجتہد المسند التجامع بالشرايط نوشتن نبوت یا امامت

یا علم و اجتہاد کے ثابت نہی شود بلکہ اس جنس اقوال و افعال بالاعتقاد
استقلال نہیں و بطمان سے می باشد غرض نہیں قدرے غور کن
ہر کس قابل این نیست کہ اور اپروسی کنی و پیشوای خویش شمارے و
بدون تعقل و تامل و بغیر امتحان کردن و دریافتن اجتہاد و اسناد داشتن با و
تمسک جوے +

شعر

اے بسا ابلیس آدم کے دوست + پس چہ نتیجہ یابد و دوست
فلہذا راے نیک اندیش فقیر حقیر آنست کہ خیال باطل مریدے
شیطان سیرتان از خواطر سرد ازید و زینہار بر تصلف تصرف و کلمات
جہال و تارک صوم و صلوۃ بقول مشہور (ہر ایں غیبیہ ند مریدان میسر است)
اعتقاد نیا و رید اگر مردہ ہم خیر زند حلول کردہ شیطان پندارند شیخ
شین شیخ و شین شوخ و شین شیطان ہر سہ شین
من نصیحت میکنم با این سہ شین ہر گز مشین
و راس ملک ازادی ہر کسے بآدم فریبی در فکر پول جمع کردن است
کاش کہ برہیں قدر اکتفا میکردند علما و ہر ایں ہر کسے بلباسے طبع گریز
عقیدہ حقہ مضطاعے مومنین را ضایع میکنند چنانچہ در بارہ ہمیں
چنیامے حکایت است کہ بحشم خود دیدم بزان وقت اگرچہ حال
وے نزد من مشکوک بود لکن اظہار نمیکردم چوں بحقیقہ فقیر در
ماہ رجب المرجب ۱۳۸۱ اتفاق سفر ریاست خیر پور شد
چونکہ تعطیل تمام ملک سندہ بطرف حجۃ الاسلام مرجع الامام دلد

[illegible]

تیس

لو فرض کن امر و دنیا وی اگر سناوے از مجتہدے کہ خود
اوستم و دستند باشند بقسمے گرفته باشند هم حجت نه عید نه بشود و بر ابراه
از زمانه حضرت رسالت تا بوقت و اهل یوم التبعیه ترتیب
احکام شرعیه منتهیست بزطایر افعال و افعال و احوال بحال احمد شمس
اطلاع باصن کسی مکلف نیست پس این محبت با هم نام و در اوقات که مذکور است
باشد هم تاحقی که بر احوال و حسن اعمال مستغف به دایر سند هم
حجت بود همینکه بے اعتدالی و بے باکی از وے بطور ریوشت حجتیه
این سند مرتفع شد اگرگاه و بر جمیع مومنین و حبیب عینی است
که از وے دورے بایب حجت و بقول و فعل وے علی بن ابی طالب کرد
چنانچه قضیه خالد بن ولید که متواتر و متفق بین الحاکم است
و العامه هست شاید همین مطلب می باشد که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله را اولاً سبعون فرمود و بسبب ظهور وے اعتدالی فرمود
فرمود و از وے برائت حجت چنانچه بخاری هم در می
خامش و مرغزو و طالیف باب بعث النبی صلی الله علیه و آله بنی لید الح
بنی حنیفیه می نویسد که حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله است

خود را بلند کرو فقال اللهم اني ابرء اليك ما صنم هذا دين وليد
يخضع عرض كرو خداوند اس برائت سچو یم بطرف تو از آنچه کرده است
طالب بن دلیس همچنین اسمہا علیہم السلام ہر کے اگر از اصحاب خود
اجازہ دادہ بود ندچول بے اعتدالی از انہا ظاہر میشد انہا را معذور
کردہ بر است سبب تند چنانچہ این احوال بہ طلعین رجال ہر کسی
منجی نیست پس ہمیں اگر فرضاً پیش امی یا مجتہدی با وجہ و اسناد
داشتن بے اعتدالی و اسوئہ عیب کند و برائے و قیاس خود فتوای
دہد ملعونست و مودود و معز و لست و اجازہ سابق و سے اعتبار ندارد
و عامہ مومنین بہ برایت جستن از و سے ماسور اند کما فی الحدیث
قال علیہ السلام من افقی الناس یعنی ہدی من اللہ لعنہ ملائکہ الرحمہ
یعنی ہر کہ کفر یا از غم بدایت فتوای بدہد و مافرشتہا سے رحمتہ
بر و سے لعنت میہرستہ و فی الحدیث قال علیہ السلام
انہذا خلصتیر الی ان قال ان اتقی الناس بایک یعنی نہی میکنم ترا از
آنکہ فتوای بدہی بد و ماز غیر معلوم یعنی از مسلم کہ ماخذ ترا ندانی
و فی الحدیث قال علیہ السلام من افقی الناس و ہوا لایملہ الناس
من اللغو و اللعک من المتشابه فقد هلك یعنی ہر کہ فتوای بدہد
و ماز و نذنا سخ را از منوخ و محکم را از قشاید و و ہر ہا کتہ یعنی
عذاب شدید بدی گرفتار است و فی الحدیث قال صلعم
ویل للعالم یتکلم بہول الناس لا یکوہ احداً مثلاً معہ علماً یعنی

ویل برائے عالمیت که سخن گوید بپوائے مردمان روز قیامت بیکس
 را عذاب ازوے سخت تر و دردناک تر باشد پس جنس شخص
 خود لمعنون و مردود است و مردم دیگر به برایت حبش ازوے طرد
 اند البته کے کہ وہ شرط متصف باشد و مجتهد مقلد می باشد چنانچه
 آن شرط بالتفصیل در کتب فقہ و اصول فقہ مطوراند و ما بالاجمال
 در اینجا ذکر کنیم اول تصحیح جمیع عقاید مطابق مذہب امامیہ
 ثانی نقاہت و معرفت بمجمیع احکام این بیت طہارت علیہم
 السلام و نظردر حال جسم ایشان علیہم السلام و این میشود
 مگر بتفصیل ذہ علم لغت عرب و نحو و صرف و منطق و
 رجال و اصول فقہ و فقہ و تفسیر و حدیث و کلام پس واقف
 و عارف این علوم عشرہ را قوہ قدسیہ کہ مومنون بے من اینہ است
 اگر حاصل شود و فروغ بر اصول انہا می توند کرد پس باستقامت
 سیدہ سلیہ استنباط مسایل و مطالب از اشارات و کلمات الہی
 و حفظ رسالت پناہی و ائمہ اطہار علیہم السلام میکند ثالث
 این مجتہد مطلق باید باشد و متجربے راجع عدالت و آل قوہ اہبت
 کہ از معرفت و خوف خداوند در قلب شخص حاصل میشود و از لرزگان
 کباب و از اصرار بر صفای صاحبش را مانع میشود خامس بلوغ
 پس ہر گاہ نابالغ بدرجہ مجتہد و برسد چون علامہ تلی و فاضل ہندی
 در حالت عدم بلوغ تقلید و بے جایز نیست سادس ذکر و ریت

پس سرگاہ زن مجتہد بشود تقلید و سے جائز نیست علی قول
 سابع حریت پس ملوک اگر مجتہد بشود تقلید و سے جائز
 نیست علی قول ثامن نزد بعض حافظ و صاحب ضبط باشد
 یعنی کثیر السہود الشک والیسان نباشد تا مع حیات یعنی مجتہد
 را کہ میخوابد است تقلید و سے بکنند باید زندہ باشد پس اول
 اہ جائز نیست تقلید میت بکنند بلکہ بعض مطلقاً تقلید میت
 جائز نیست اندر زیر اگر اذامات المفتی مات الفتاوی عاشر اگرکہ باید
 این مجتہد مقلد مقبل بر دنیا نباشد یعنی مہمت او مصروف در
 جمع کردن اوضاع دنیویہ زاید بر متعارف نباشد و جو اس او
 مشغول با امور سے نباشند کہ محض دنیا دار سے مبتد و ضرر کا
 امر معاد و معاش او نیستند و دل او دپے امور سے کہ
 مصلحت دینیہ بر انہا مترب نہیں شود نباشد و محبت دنیا
 و عشق آن من حیث ہی در قلب و سے محکم نباشد و علامتش
 آنکہ اہل دنیا نزد او موقر و مرغوب خوانند بود قطعاً و شرطاً
 مفصل دیگر در خصوص ہمیں مسئلہ در کتب مبسوط فقہ مطبوعہ
 و ما نیز در خصوص ہمیں مسئلہ اجتہاد و تقلید رسالہ موسومہ بہ
 تنقید بابراہیم عقلیہ و قوانین عقلیہ نوشتہ لیکن شام
 التفصیل فلیرجم الیہا پس ہر کس کہ اس شرط پیش رو نہ کرد ہمہ تن تصدق
 باشد در حق و سے حضرت محمد علیہ السلام در توفیق رفیع

بہر حال اگر کسی
 را کہ میخوابد است
 تقلید و سے بکنند
 باید زندہ باشد
 پس اول اہ
 جائز نیست
 تقلید میت
 بکنند بلکہ
 بعض مطلقاً
 تقلید میت
 جائز نیست
 اندر زیر اگر
 اذامات المفتی
 مات الفتاوی
 عاشر اگرکہ
 باید این
 مجتہد مقلد
 مقبل بر دنیا
 نباشد یعنی
 مہمت او
 مصروف در
 جمع کردن
 اوضاع دنیویہ
 زاید بر
 متعارف
 نباشد و جو
 اس او مشغول
 با امور سے
 نباشند کہ
 محض دنیا
 دار سے
 مبتد و
 ضرر کا
 امر معاد و
 معاش او
 نیستند و
 دل او دپے
 امور سے کہ
 مصلحت دینیہ
 بر انہا
 مترب نہیں
 شود
 نباشد و
 محبت دنیا
 و عشق آن
 من حیث ہی
 در قلب و
 سے محکم
 نباشد و
 علامتش
 آنکہ اہل
 دنیا نزد
 او موقر و
 مرغوب
 خوانند
 بود قطعاً
 و شرطاً
 مفصل دیگر
 در خصوص
 ہمیں
 مسئلہ در
 کتب مبسوط
 فقہ مطبوعہ
 و ما نیز
 در خصوص
 ہمیں
 مسئلہ
 اجتہاد و
 تقلید
 رسالہ
 موسومہ
 بہ
 تنقید
 بابراہیم
 عقلیہ و
 قوانین
 عقلیہ
 نوشتہ
 لیکن
 شام
 التفصیل
 فلیرجم
 الیہا
 پس ہر
 کس کہ
 اس
 شرط
 پیش
 رو نہ
 کرد
 ہمہ
 تن
 تصدق
 باشد
 در
 حق
 و
 سے
 حضرت
 محمد
 علیہ
 السلام
 در
 توفیق
 رفیع

میفرماید فانهم محقق علیکم واما حجتہ اللہ علیہم یعنی اینها
از جانب حق بر شما حجت اند و من از جانب خدا بر اینها حجت
مستم و در نفس پیغمبر است امام حسن عسکری علیه السلام است
و انما من كان من الفقهاء صائلاً لنفسه حافظاً لدين مخالفاً لهواه
مطيعاً لامر مولاه فللعوام ان يقلدوه و ذلك لا يكون الا لبعض
فقهاء الشيعة یعنی از فقہت کس که صایین لنفسه حافظ لدينه مخالف
مها و خود مطیع حکم مولا اخذ و یا شد عوام را باید بلاد غده تقلید و
نمایند و چنین کس نباشد مگر بعض فقہا شیعی پس چنانا و می
مذکور اگر نه مثلاً از فقہا هم باشد این امور که ظاهر شده
از وی را خواص و عوام از اطراف و کناف نقل میکنند یقیناً چو
فق و فجور و سیب باشند پس جامع شریایا عشره مذکور نباشد
البسته و این صورت فریب ویرانخورند و با و
نماز یکجاغت خوانند و حتی المقدور از وی دوری بجویند
و برایت حاصل کنند اینست ملخص مرام و حاصل
کلام زیاده از این بسبب کثره مبهم و استقام و فساد هجوم
عموم و آلام و تحریک بر اجوبه اسوال خواص و عوام انما تاب استقامت
حواس منہ ندارم که بنگارم و السلام علی من تولى الهدى
و الفواى و اتبع الهدى و الصلوة علی محمد و
آل مصابیہ الدجی ته فی شهر الاهور محفله الامن

والسرور واحفظ من شر اهل الشرور وكان

ذلك في عاشر شهر صفر المظفر

سنة من الهجرة المقدسة النبوية

على صاحبها الف سلامه

التحية البهية

ملازم

وانا احقر عباد الله القوي في السيد علي الحائري الرضوي

لتنت

تمام شد

۱۴
نقل استقفا و تحیر رات علما کرام و فقہاے

عظام شہر لکھنؤ کہ از احمد آباد و گجرات کردہ شدہ بہت

سوال

کیا فرماتے ہیں علمائے دین مبین و مفتیان شرع متبیین و امام اللہ
بقا کلم اس مسئلہ میں کہ ایک شخص سید مرتضیٰ حسین چینیادی نام
دیار بدیار پہر تابت اور اپنے تئیں مجتہد کہلاتا ہے اور بعض مسائل
خلاف مشہور بیان کرتا ہے چنانچہ کہتا ہے کہ اہل سنت کا
مال کھا جانا جائز ہے اور کہتا ہے کہ علمائے ہند میرے مخالف
ہیں اور اپنی مخالف کو برا کہتا ہے اور گالیاں دیتا ہے لہذا
شخص مذکور کا حال تحریر فرمادیں کہ کیسا ہے

جواب

از قبلہ و کعبہ مجتہد العصر جناب میرزا غا صاحب دام ظلہ العالی
میرے نزدیک نہ اونکا مجتہد ہونا ثابت ہے اور نہ عدالت
اونکی ثابت ہے اور زیادہ اس سے اونکے بارہ
میں کیا کہا جاوے۔

العلیہ سید محمد علی
سید مصطفیٰ بن محمد

ایضاً منہ مدظلہ

اوس شخص کی تقلید سے اور اقتداء سے بلکہ اوسکی صحبت سے
اجتناب کرنا لازم ہے۔

سید محمد ہادی
سیّد مصطفیٰ بن سید

ایضاً

از سرکار شریفینہ دار قبلہ و کعبہ جناب مولوی سیّد محمد باقر صاحب
ابن علامہ مرحوم سیّد ابو صاحب علی علیہ اللہ مقامہ
باسمہ سبحانہ اجتہاد نہایت امر عظیم ہے بدون ثبوت شرعی
تصدیق مدعی اجتہاد کی نکرنا چاہیے اور جو شخص لیاقت اجتہاد نہ
رکھتا ہو اور ادعا اجتہاد کرے وہ فاسق و فاجر و مرتکب اعظم
کبائر ہے اور اکل مال اہل سنت بدون اذن جائز نہیں ہے
اور جو شخص معاذ اللہ سب و شتم علما سے واجب الاحترام کرے
وہ فاسق و فاجر بلکہ مستحق تغیر نہی والدعا عام بالصلوب

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ
عبد محمد باقر بن
محمد بن علی المصنوع

ایضاً

از سرکار شریفینہ دار جناب مولوی سید نجم الحسن صاحب داماد
مرحوم سید علامہ مفتی سید محمد عباس علیہ اللہ مقامہ
تقلید سوائے مجتہد جامع الشرائط کے جسکے اجتہاد کا ثبوت

طریق مستحبہ و شریعہ سے ہو گیا ہو کہ اور کی جائز نہیں اور
امام جماعت میں عدالت شرط ہے اور بغیر حجت شریعہ کے تقلید
یا اقتداء موجب فساد اعمال ہے اور سید مرتضیٰ چینا وی سے
میں واقف نہیں ہوں مگر اس نام کے شخص کی جا بجا سے شکایتیں

اللہم صل علی محمد
وعلیٰ آل محمد
وعلیٰ سیدنا محمد

سنی جاتی ہیں والہ اعلم

ایضاً

از سرکار شریفیدار جناب مولوی سید ظہور الدین صاحب دام برکاتہ
شخص مذکور زمرہ طلاب و علماء سے خارج ہے اور جاہل شخص و
خدا و عوام فریب ہے اور اہل سنت کے مال پر بدوین اجازت تصرف
کرنا مثل اہل تشیع جماعاً جائز نہیں ہے بہر حال شخص مذکور سے اجتناب
کرنا لازم ہے اور موردین میں اس پر اعتماد کرنا کسی طرح صحیح نہیں ہے
واللہ اعلم -

سید ظہور الدین صاحب

ت

اسامی کتب مصنفه شریفیاد علامه فہامہ مولوی سید علی حائری لاہوری کہ مطبوع شدہ اند

- ۱۔ لمعہ المعانی در اثبات استجاب سجدہ بر تربت حسین فارسی
- ۲۔ سیف الفرقان فی تفریف الکفر والایمان •
- ۳۔ بشارات امدیہ در اثبات نبوت محمدیہ •
- ۴۔ تنقید وراثت اجتماع و تعلیہ •
- ۵۔ رسالہ الوار دہ جواب سولہ الکبار •
- ۶۔ تقلید المقلدین در سایل ضوریہ اردو
- ۷۔ حل مال الخیل - در احوال اطفال کفار و ولد الزنا فارسی
- ۸۔ بخوارق البوارق در اثبات غیث و اعجازیت قرآن شریف •
- ۹۔ سوال و جواب در جواز نکاح سیدہ باغیہ سیدہ •
- ۱۰۔ احکام مشکوک در شکیات نماز اردو
- ۱۱۔ صورت الصلوٰۃ در ترکیب ترجمہ نماز •
- ۱۲۔ تنبیہ المؤمنین کہ ہیں کتاب ست فارسی
- ۱۳۔ واما اسامی کتب کہ ہنوز غیر مطبوع اند
- ۱۴۔ منہاج السلامہ در عدم کلام از تلویح تا آخر معاوہ با تحقیق جزئیات

واعترافات وحل معضلات و اجوبه اشکالات
 فارسی
 هم ۱- غایت المقصود و وجود مهدی موعود و اثبات رنجته و رومی
 مهدویت و اجوبه اعتراضات هر ملت
 فارسی

ت

